

[Annelise Gottfredsen]

være meget vanskelige administrationsproblemer ved at gennemføre denne lovgivning. Vi finder, at lovforslaget er uklart i sin formulering, og vi mener, at vi først må bede kristeligt folkeparti tydeliggøre under udvalgsbehandlingen, hvad de mener med de forskellige udtryk. Hvad menes der f. eks. med udtrykket: »kort før«? Nogle synes, at et år er kort før, andre mener, at det måske er to år, og andre kun en måned.

Ud fra disse betragtninger vil vi stille os skeptiske over for lovforslaget, men det kan være, at vi i udvalget kan overbevises om noget andet.

Ebbe Carlsen (CD):

Centrum-demokraterne har den generelle indstilling til det fremsatte lovforslag, at vi anser det for principielt uheldigt, at man hermed har ønsket at give en lov tilbagevirkende kraft, selv om der er tale om en lov, der i sine virkninger er begunstigende for borgerne. Det er sjældent forekommet i lovgivningspraksis, og vi mener derfor, at det er et skråplan at komme ind på, uanset at man har påkaldt retsteoretikere til hjælp i bemærkningerne til forslaget.

Dernæst finder vi, at fastsættelsen af terminen for lovens tilbagevirkende kraft er så vag og ubestemt formuleret, jfr. udtrykket »ret kort tid før lovens ikrafttrædelse«, at det ville have været at foretrække, hvis man havde foreslået datoen for lovens givelse eller underskrift som termin, dvs. datoen den 26. maj 1976. Så havde man da haft en fast dato at holde sig til, som samtidig var det tidspunkt, hvor lovens tekst var tilgængelig, om end den endnu ikke var offentliggjort.

Yderligere er centrum-demokraterne principielt utilfredse med, at man foreslår en billighedserstatning baseret på et skøn i stedet for at gøre erstatningen til et retskrav for den skadelidte. Men denne indvending går naturligvis ikke alene på den foreslåede udvidelse af loven, men rammer også lovens generelle retsvirkning, jfr. § 1, hvorefter staten *kan* yde skadelidte erstatning.

Når centrum-demokraterne helst havde set, at loven som sådan statuerede et retskrav, skyldes det, at vi ikke bryder os om den almissementalitet, som billighedserstatningen er udtryk for, men Steinckes sociale reformprincipper er åbenbart ved at være

glemt. Vi er nemlig af den opfattelse, at den ringe anvendelse, som loven tilsyneladende har fået i praksis ifølge ministerens oplysninger, skyldes, at de skadelidte ikke bryder sig om at stå med hatten i hånden og anmode om en billighedserstatning baseret på myndighedernes frie skøn. Almisseprikket skaber nu engang en psykologisk barriere.

Vi ønsker derfor under udvalgsbehandlingen at stille forslag om en revision af selve lovens erstatningsprincip som indeholdt i § 1. Dette ønske vil vi gerne yderligere motivere med en henvisning til, at forekomsten af de skader, der begrundes af lovens erstatningstilbud, må søge deres årsag i en stigende risiko for, at borgerne udsættes for voldelige overfald, når de færdes på offentlig gade og vej. Med andre ord, vi mener, at staten må have en særlig forpligtelse til at erstatte skader ved voldsforbrydelser begået på offentlig gade eller vej, fordi det bl. a. er statens pligt at sørge for, at ordenspolitiet og kriminalpolitiet har et sådant omfang, at voldshandlinger kan forebygges. Men kan staten ikke forebygge eller begrænse den stigende volds kriminalitet, så kan myndighederne da i det mindste sørge for, at borgerne får et retskrav på en rimelig erstatning for de skader, som de lider som ofre for voldsforbrydelser.

Endelig finder vi i bemærkningerne til lovforslaget en vis støtte for vor mistanke om, at forslagsstillerne har nogle få eller måske endda kun et enkelt tilfælde i tankerne, et tilfælde, man gerne vil komme til undsætning. I så fald er det ikke første gang, kristeligt folkeparti forsøger sig med fremsættelsen af en såkaldt lex NN. Så vidt jeg erindrer fra omtalen i dagspressen, drejede det sig dengang om et forslag til ændring af arveloven. Jeg behøver vist ikke at konkretisere dette nærmere.

For nu at sammenfatte centrum-demokraternes holdning skal jeg sluttelig give udtryk for, at vort parti er mere end villigt til at bidrage til en forbedring af loven om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, men vore ønsker om en revision drejer sig om lovens § 1 og ikke om § 19 som foreslået af kristeligt folkeparti.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag giver mig anledning til nogle principielle betragtninger. For det før-